

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HP-Hrvatska pošta d.d., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 13. studenog 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/20-01/876, URBROJ: 401-01/05-20-3 od 7. rujna 2020. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženik je pod točkom 1. izreke poništio rješenje trgovačkog društva HP-Hrvatska pošta d.d., broj: HP-08/1-035087/20 od 1. srpnja 2020., te je pod točkom II. izreke odobrio korisniku pravo na pristup informaciji o ukupnom broju transakcija ePošte za 2019. (broj zaprimljenih računa, broj plaćenih računa, broj pisama napisanih u ePošti, a poslanih na fizičku adresu te broj naplaćenih pristupa dokumentima iz arhive. Točkom 3. izreke naloženo je društvu HP-Hrvatska pošta d.d. da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja omogući pristup odobrenoj informaciji, sukladno točki 2. izreke tog rješenja.

Tužitelj HP-Hrvatska pošta d.d., osporava rješenje tuženika u cijelosti iz svih zakonskih razloga. U prvom redu predlaže da sud pokrene postupak pred sudom Europske unije radi donošenja odluke o prethodnom pitanju. Navodi da su člankom 5. stavkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15., dalje: ZPPI) u dijelu u kojem su trgovačka društva u državnom vlasništvu glede prava na pristup informacijama izjednačena s tijelima javnog sektora. Smatra da je takvo zakonsko rješenje protivno ustavnom poretku Republike Hrvatske i propisima EU te da Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora nije pravilno implementirana u pravni poredak Republike Hrvatske odnosno da je implementirana na štetu tužitelja kao trgovačkog društva koje nije tijelo javne vlasti. Daljnja potvrda proizlazi i iz Direktive EU 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019., koja se primjenjuje od 1. srpnja 2020. Ta Direktiva radi izričitu distinkciju između javnih poduzeća i tijela javnog sektora te potvrđuje da su Direktivom 2003/98/EZ od primjene isključena javna poduzeća. U svezi zakonitosti osporenog rješenja navodi da podaci o isplaćenim bruto plaćama/naknadama plaće trgovačkog društva HP-Hrvatske pošte d.d. bez doprinosa na plaće i broju osoba kojima je izvršena isplata za određene vremenske periode ne

predstavljaju podatke na razini statističkih podataka za koji postoji interes javnosti već upravo suprotno isti predstavljaju poslovne podatke i poslovnu tajnu. Ističe da se ne financira iz proračuna već iz vlastitih prihoda stečenih radom te da djelatnici HP nisu državni službenici. Smatra da Povjerenik za informiranje nije valjano obrazložio po kojoj logici bi takvi poslovni podaci bili „statistički“ i zašto postoji interes javnosti. Predlaže da se osporeno rješenje poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu HP-Hrvatske pošte d.d. navodi da je tužitelj tijelo javne vlasti sukladno odredbi članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-a, a koji zakon je u potpunosti usklađen s pravnom stečevinom Europske unije. Navodi da je tužitelj u vlasništvu Republike Hrvatske, obavlja javnu službu i u krugu je osoba koje su dužne omogućiti pristup informacijama. Ističe da tužitelj pogrešno upućuje na direktive s obzirom da se one odnose na ponovnu uporabu informacija, a zahtjev korisnika je zahtjev za pristup informacijama, što čini drugačije pravno uređenje od ponovne uporabe informacija. Nadalje, smatra da nema mjesta primjeni odredbe članka 45. stavka 2. točke 1. Zakona o upravnim sporovima pri čemu upućuje na odredbu članka 267. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te s obzirom da tužitelj traži tumačenje usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s odredbama Direktive, to nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka pred sudom Europske unije. Navodi da je dao iscrpne razloge zašto tražene informacije ne predstavljaju poslovnu tajnu te da se tužitelj ne može usporediti s trgovačkim društvima u privatnom vlasništvu. Ukazuje i na praksu ovog Suda te predlaže tužbeni zahtjev odbiti. U odnosu na odgodni učinak tužbe upućuje na odredbu članka 26. stavka 1. ZPPI-a pa smatra da nema potrebe da Sud odlučuje o prijedlogu tužitelja za odgodnim učinkom tužbe.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj HP-Hrvatska pošta d.d., odbio zahtjev za pristup informacijama uz obrazloženje da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu.

Međutim, činjenicom da je tužitelj društvo koje je osnovala Republika Hrvatska, to je društvo obveznik prava na pristup informacijama prema izričitoj odredbi članka 5. ZPPI-a. Osim toga, prema dosadašnjoj praksi ovog Suda, uplata temeljnog kapitala od strane Republike Hrvatske predstavlja raspolaganje javnim sredstvima pa su informacije o raspolaganju sredstvima tužitelja informacije koje je on obvezan dati bez provođenja testa razmjernosti i testa javnog interesa, dakle sukladno članku 16. stavku 3. ZPPI-a (primjerice presuda poslovni broj UsII-261/19, poslovni broj UsII-126/20 i dr.), čime se štiti pravo svih fizičkih i pravnih osoba da saznaju na koji se način i u koju svrhu koriste javna sredstva.

Stoga je pravilno tuženik temeljem odredbi ZPPI-a, Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine, broj 79/07.) i Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, broj 108/96) u osporenom rješenju, uz obrazloženje kakvo je njime dano, zaključio da informacije koje se traže ne predstavljaju poslovnu tajnu, a niti zaštićene podatke u smislu članka 19. stavka 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka.

Zbog navedenog Sud ocjenjuje da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

U vezi prijedloga tužitelja za pokretanje postupka pred sudom Europske unije treba reći da je Sud već u predmetima, poslovni broj: UsII-261/20 i UsII-126/20 zaključio da je Direktiva 2003/98/EZ pravilno implementirana u pravni poredak Republike Hrvatske.

Direktivama se određuju svrha i ciljevi koji se njima žele postići, ali su države članice slobodne odrediti način na koji će se ti ciljevi i svrha postići, s time da države članice mogu odrediti i strože uvjete pod kojima će se, direktivama zadani ciljevi i svrha, postići. U

konkretnom slučaju Direktiva na koju se tužitelj poziva određuje uvjete ponovne uporabe informacija, a ne ostvarivanje prava na pristup informacijama.

U vezi s prijedlogom tužitelja za odgovnim učinkom tužbe temeljem odredbe članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) treba reći da prema odredbi članka 26. stavka 1. ZPPI-a tužba protiv rješenja Povjerenika za informiranje ima odgovni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji, što je konkretno slučaj i u ovom predmetu.

Slijedom svega navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUP-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 13. studenog 2020.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.